

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 21. maj 2024
(OR. en)

9908/24

ANTIDISCRIM 84
COCON 24
COHOM 108
COPEN 237
DROIPEN 135
EDUC 173
FREMP 240
JAI 788
MIGR 221
SOC 363
STATIS 68

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	21. maj 2024
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2024) 218 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 16. møde i Komitéen af Kontraherende Parter til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet til vedtagelsen af en henstilling og konklusioner rettet til fem deltagerstater om deres gennemførelse af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2024) 218 final.

Bilag: COM(2024) 218 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.5.2024
COM(2024) 218 final

2024/0120 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 16. møde i
Komitéen af Kontraherende Parter til Europarådets konvention til forebyggelse og
bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet til vedtagelsen af en henstilling og
konklusioner rettet til fem deltagerstater om deres gennemførelse af nævnte konvention
for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 16. møde i Komitéen af kontraherende parter ("Komitéen") for Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("Istanbulkonventionen" eller "konventionen") den 31. maj 2024 i forbindelse med vedtagelsen af et udkast til henstilling og fire udkast til konklusioner rettet til fem deltagerstater om deres gennemførelse af konventionen.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

Formålet med Istanbulkonventionen er at indføre et omfattende og ensartet sæt regler, der skal forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet i og uden for Europa. Konventionen trådte i kraft den 1. august 2014.

EU undertegnede konventionen i juni 2017 og afsluttede tiltrædelsesproceduren med deponering af to godkendelsesinstrumenter den 28. juni 2023, hvorved konventionen trådte i kraft for EU den 1. oktober 2023. EU har tiltrådt konventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹ og spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement². Alle EU-medlemsstater har undertegnet konventionen, men kun 22 har ratificeret den³.

2.2. Komitéen af kontraherende parter

Komitéen⁴ består af repræsentanter for de stater, der er part i konventionen. Parterne skal bestræbe sig på at udnævne deres repræsentanter blandt eksperter af højeste rang inden for forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet⁵. Komitéens opgaver er opført i forretningsordenens regel 1⁶. Den 1. oktober 2023 blev EU part i Istanbulkonventionen og dermed medlem af Komitéen (konventionens artikel 67, stk. 1).

2.3. Istanbulkonventionens overvågningsmekanisme

Ved Istanbulkonventionen oprettes der en særlig overvågningsmekanisme, der skal sikre, at parterne gennemfører konventionens bestemmelser⁷ korrekt. Formålet er at vurdere, hvordan

¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratificeringsstatus pr. 21.5.2024: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014) og LV (2023).

⁴ [Komitéen af kontraherende parter - Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet \(coe.int\)](http://www.coe.int/t/komiteen) (foreligger ikke på dansk).

⁵ Regel 2.1 b i forretningsordenen for Komitéen af kontraherende parter.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, vedtaget 4.5.2015.

⁷ Istanbulkonventionens artikel 1, stk. 2.

konventionens bestemmelser gennemføres i praksis og at give parterne retningslinjer. Overvågningsmekanismen består af to særskilte, men indbyrdes forbundne organer: et uafhængigt ekspertorgan (ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet - "GREVIO") og Komitéen.

GREVIO er en uafhængig og upartisk ekspertgruppe om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, der har til opgave at overvåge gennemførelsen af Istanbulkonventionen i de enkelte lande, jf. konventionens artikel 66, stk. 1. GREVIO består af 15 medlemmer, der er udvalgt blandt parternes statsborgere og valgt af Komitéen for en periode på fire år, der kan fornyes én gang.

Overvågningsproceduren er beskrevet i konventionens artikel 68. Hver part skal kort sagt udfærdige en rapport på baggrund af et spørgeskema udarbejdet af GREVIO om lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger til gennemførelse af konventionens bestemmelser. På grundlag af disse oplysninger samt oplysninger fra civilsamfundet, andre traktatorganer, andre organer under Europarådet og landebesøg udarbejder GREVIO et udkast til rapport om de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet for at gennemføre konventionens bestemmelser, og giver forslag til, hvordan den pågældende part kan løse de problemer, der er blevet konstateret⁸. Efter at den evaluerede part har fået mulighed for at kommentere rapporten, vedtager GREVIO sin endelige rapport⁹. Rapporten indeholder konklusioner, der fremhæver de foranstaltninger, som den pågældende part bør træffe for at gennemføre konventionen.

På grundlag af GREVIOs rapporter og konklusioner kan Komitéen, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, vedtage henstillinger til den pågældende part vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes for at gennemføre konventionen, og fastsætte en dato for fremsendelsen af information om deres gennemførelse. På grundlag af denne bestemmelse vedtager Komitéen henstillinger, hvori der skelnes mellem de foranstaltninger, som den mener, at den pågældende part bør træffe så hurtigt som muligt, med et krav om at meddele den, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne henseende inden for en periode på tre år, og de foranstaltninger, som, selv om de er vigtige, efter komitéens mening kan komme i anden række¹⁰. Ved udgangen af perioden på tre år skal parten meddele Komitéen, hvilke fremskridt der er gjort med at gennemføre de pågældende foranstaltninger. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger fra ikkestatslige organisationer, civilsamfundet og nationale institutioner til beskyttelse af menneskerettighederne vedtager Komitéen konklusioner om efterlevelsen af henstillingerne for hver part, der har været genstand for en overvågning, som udarbejdes af sekretariatet for Komitéen¹¹. Hidtil har det været Komitéens praksis at vedtage henstillinger og konklusioner på grundlag af konsensus på dens møder, som finder sted efter anmodning¹², normalt to gange om året.

⁸ Istanbulkonventionens artikel 68, stk. 10.

⁹ Istanbulkonventionens artikel 68, stk. 11.

¹⁰ Den gældende procedure for fremsættelse af henstillinger blev fastlagt af Komitéen på dens 4. møde den 30. januar 2018 og er beskrevet i et oplæg om Komitéens vedtagelse af henstillinger i lyset af GREVIOs rapporter og forslag, IC-CP(2018)6.

¹¹ Den gældende procedure for overvågning af gennemførelsen og rapportering er fastlagt i "Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties", som blev vedtaget af Komitéen den 13.4.2021, IC-CP/Inf(2021)2, [CoP Supervision Framework adopted \(coe.int\)](https://coe.int/Coe/CoP/Supervision/Framework/adopted).

¹² Konventionens artikel 67, stk. 2.

2.4. De retsakter, der skal vedtages af Komitéen af kontraherende parter

Den 31. maj 2024 skal Komitéen på sit 16. møde ifølge planen tage stilling til vedtagelsen af følgende udkast til henstilling og konklusioner ("de påtænkte retsakter" eller "udkast til henstilling og konklusioner"):

- Henstilling om Liechtensteins gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet [IC-CP(2024)1-prov]
- Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Andorra vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)2-prov]
- Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Belgien vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)3-prov]
- Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Malta vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)4-prov] samt
- Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Spanien vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)5-prov].

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDtages PÅ UNIONENS VEGNE

De påtænkte retsakter er rettet til fem deltagerstater og omfatter henstillinger om foranstaltninger, der skal træffes for at gennemføre Istanbulkonventionen, samt konklusioner om deltagerstaternes efterlevelse af tidligere henstillinger. De omfatter spørgsmål vedrørende de relevante institutioners og den offentlige forvaltnings gennemførelse af konventionen. Unionen har tiltrådt konventionen, for så vidt som den finder anvendelse på dens institutioner og offentlige forvaltning, og har enekompetence til at acceptere forpligtelser som fastsat i konventionen hvad angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning inden for rammerne af artikel 336 i traktaten om Den europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning, bør derfor fastlægges, da de påtænkte retsakter vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten, eftersom de kan få indflydelse på, hvordan relevante bestemmelser i konventionen skal fortolkes i fremtiden.

Udkastet til henstilling og konklusioner om spørgsmål, der hører under Unionens kompetence for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige administration, er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og giver ikke anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten. Det foreslås derfor, at Unionen ikke gør indsigelse mod vedtagelsen af udkastet til henstilling og konklusioner på Komitéens 16. møde.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også

instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"¹³.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Komitéen er et organ, der er nedsat ved Istanbulkonventionen. De påtænkte retsakter, som Komitéen skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakter vil kunne få afgørende indflydelse på EU-rettens indhold, fordi de kan få indflydelse på, hvordan de relevante bestemmelser i Istanbulkonventionen vil blive fortolket i fremtiden. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have ét enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

Hvis den påtænkte retsakt samtidigt har flere formål eller elementer, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, skal det materielle retsgrundlag for en afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, undtagelsesvis omfatte de dertil svarende forskellige retsgrundlag.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hvad angår det materielle retsgrundlag har EU tiltrådt Istanbulkonventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹⁴ og spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement¹⁵. EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen blev opdelt i to adskilte rådsafgørelser for at tage højde for Danmarks og Irlands særlige stilling med hensyn til afsnit V i TEUF. Afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen, skal derfor også opdeles i to afgørelser, når de relevante henstillinger eller afgørelser vedrører begge spørgsmål.

Retsgrundlaget for denne afgørelse vedrører spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning. Det materielle retsgrundlag for denne afgørelse er derfor artikel 336 i TEUF.

¹³ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

¹⁴ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1).

¹⁵ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4).

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 336 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 16. møde i Komitéen af Kontraherende Parter til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet til vedtagelsen af en henstilling og konklusioner rettet til fem deltagerstater om deres gennemførelse af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 336 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("konventionen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1075¹ for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076² for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023.
- (2) I overensstemmelse med konventionens artikel 66, stk. 1, har ekspertgruppen om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("GREVIO") fået til opgave at overvåge parternes gennemførelse af konventionen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 11, vedtager GREVIO sin rapport og konklusionerne vedrørende de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet med henblik på gennemførelse af konventionens bestemmelser.
- (3) Konventionens Komité af kontraherende parter kan vedtage henstillinger til den pågældende part, jf. konventionens artikel 68, stk. 12. Henstillingerne baseres på GREVIOs rapporter, og der skelnes mellem de foranstaltninger, som Komitéen af kontraherende parter mener, at den pågældende part bør træffe så hurtigt som muligt, med et krav om at meddele den, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne henseende inden for en periode på tre år, og de foranstaltninger, som, selv om de er vigtige, ifølge Komitéen af kontraherende parter kan komme i anden række. Ved udgangen af perioden på tre år skal parten meddele Komitéen af kontraherende parter, hvilke foranstaltninger der er truffet inden for ti specifikke områder af

¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

konventionen. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger fra ikkestatslige organisationer, civilsamfundet og nationale institutioner til beskyttelse af menneskerettighederne vedtager Komitéen af kontraherende parter konklusioner om efterlevelsen af henstillingerne, som udarbejdes af sekretariatet for Komitéen.

- (4) Komitéen af kontraherende parter forventes på sit 16. møde den 31. maj 2024 at vedtage følgende udkast til henstilling og fire udkast til konklusioner vedrørende fem deltagerstaters gennemførelse af konvention ("udkast til henstilling og konklusioner"):
- Henstilling om Liechtensteins gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet [IC-CP(2024)1-prov]
 - Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Andorra vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)2-prov]
 - Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Belgien vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)3-prov]
 - Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Malta vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)4-prov] samt
 - Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Spanien vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)5-prov].
- (5) Unionen har enekompetence til at acceptere forpligtelser som fastsat i konventionen hvad angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning inden for rammerne af artikel 336 i traktaten om Den europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Domstolen har i sin udtalelse 1/19 (Istanbulkonventionen) af 6. oktober 2021, EU:C:2021:832, præmis 305, bekræftet, at en betydelig del af de forpligtelser, der vedrører vedtagelsen af forebyggende foranstaltninger, i det væsentlige vil påhvile Unionen såvel i forhold til de ansatte i Unionens tjeneste som i forhold til den del af offentligheden, som besøger de lokaler og bygninger, der benyttes af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. I samme udtalelses præmis 307 anfører Retten, at Unionen ikke skal begrænse sig til at indføre minimumsforskrifter eller støtteforanstaltninger, men selv skal sikre, at disse forpligtelser er fuldt ud opfyldt.
- (6) Udkastet til henstilling og konklusioner vedrører gennemførelsen af bestemmelser i konventionen, som også gælder Unionen for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige administration. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen af kontraherende parter for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning, bør derfor fastlægges, da de påtænkte retsakter vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten, eftersom de kan få indflydelse på, hvordan relevante bestemmelser i konventionen skal fortolkes i fremtiden.
- (7) Hvad angår Liechtenstein omfatter udkastet til henstilling om dets gennemførelse af konventionen nødvendigheden af at udarbejde en omfattende strategi eller handlingsplan for forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold, som er omfattet af konventionen (konventionens artikel 7), at sikre kønsbudgettering og øremærkede midler med henblik på at fastlægge, hvilke beløb alle relevante institutioner har brugt på at bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 8), at tildele menneskelige og økonomiske ressourcer til koordinerende organer (konventionens artikel 10), at gennemføre

befolkningsbaserede undersøgelser af enhver form for vold, der er omfattet af konventionen og at fremme forskning i, hvordan situationen ser ud for kvindelige ofre (konventionens artikel 11), at sikre en gratis, særlig landsdækkende telefonrådgivning (konventionens artikel 24) og at gøre brug af politiets mulighed for bortvisning for at sikre beskyttelse af ofre (konventionens artikel 52). Da henstillingerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af henstillingen til Liechtenstein.

- (8) Hvad angår Andorra omfatter udkastet til konklusioner om dets gennemførelse af konventionen nødvendigheden af at sikre, at de relevante interessenter tildeles tilstrækkelige menneskelige og økonomiske ressourcer (konventionens artikel 8 og 25), at sikre en koordineret og tværgående tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder (konventionens artikel 7), at fremme løbende forskning i, hvordan situationen ser ud med hensyn til alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 11) og at sikre, at ofre har adgang til øjeblikkelig bortvisning i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 52). Da konklusionerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af konklusionerne til Andorra.
- (9) Hvad angår Belgien omfatter udkastet til konklusioner nødvendigheden af at sikre indsamling af data om vold mod kvinder (konventionens artikel 11) og at sikre, at særlige støttetjenester tildeles midler på en måde, der sikrer, at de kan fortsat kan yde deres tjenester (konventionens artikel 8 og 25). Da konklusionerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen af konklusionerne til Belgien.
- (10) Hvad angår Malta omfatter udkastet til konklusioner om dets gennemførelse af konventionen nødvendigheden af at styrke samarbejdet med ikkestatslige aktører, herunder dem, der yder særlige støttetjenester, og at sikre deres effektive deltagelse i udformningen af relevante politikker (konventionens artikel 7), at sikre en omfattende indsamling af data om alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 11), og at sikre, at lovgivningen er i overensstemmelse med konventionen hvad angår øjeblikkelig bortvisning og beskyttelse (konventionens artikel 52 og 53). Da konklusionerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen af konklusionerne til Malta.
- (11) Hvad angår Spanien omfatter udkastet til konklusioner om dets gennemførelse af konventionen nødvendigheden af at ensrette niveauet af støtte til og beskyttelse af kvindelige ofre i hele landet og at evaluere gennemførelsen af relevante foranstaltninger (konventionens artikel 10 og 25). Da konklusionerne vedrørende disse spørgsmål er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen af konklusionerne til Spanien –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 16. møde i Komitéen af kontraherende parter, der er oprettet i henhold til konventionens artikel 67, skal være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af følgende retsakter:

- (1) Henstilling om Liechtensteins gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet [IC-CP(2024)1-prov]
- (2) Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Andorra vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)2-prov]
- (3) Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Belgien vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)3-prov]
- (4) Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Malta vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)4-prov] samt
- (5) Konklusioner om gennemførelsen af henstillinger for så vidt angår Spanien vedtaget af Komitéen af kontraherende parter [IC-CP(2024)5-prov].

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*